

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τούς ἐντός τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους
Καθ' ἐξάμηνον δίστηλον 4 1/2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τούς ἐκτός τοῦ Ἰονικοῦ Κράτους
Καθ' ἐξάμηνον δίστηλα 2.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παρισίων κύριος Σι-
βέρ, ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν ποιμενικὴν, ἀναγνω-
σάσαν τῇ 24[5] Ἀπριλίου εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας
τῆς ἐπαρχίας του. Ἐν αὐτῇ ἀξιοσημείωτα εἶναι τὰ
ἐπόμενα, ἀφορῶντα τοῦς Μωαμεθανούς.

« . . . Ὁ λαὸς οὗτος δὲν εἶναι πλέον ὁ αὐ-
τός, οὔτε θέλει διαψύσει τὰς περὶ ἐνώσεως αὐτοῦ
μεθ' ἡμῶν ἐλπίδας. Πῶς εἶναι σήμερον ἡ ἐχθρότης
αὐτοῦ καὶ αἱ ὀργαί; Ἰπάρχει εἰς τῶν πιστοτέρων
συμμάχων ἡμῶν. Ἦνοιξ τὸν κόλπον αὐτοῦ εἰς τὰς
ἐπιβλάστας τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἰδοὺ ἤρξατο
τοῦ ἀνοίγειν τοῦς ὀρθοκλιμούς εἰς τὸ φῶς τὸ ἀληθι-
νὸν θέλει γνωρίσει τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα αὐ-
τοῦ. Τί ἄλλο εἶναι ὁ μωαμεθανισμὸς κατὰ βίθος ἢ
μία αἵρεσις τοῦ χριστιανισμοῦ. . . »

— Παρητηρήθη ὅτι ὁ ἐν Μαδρίτῃ πρέσβυς τῆς Ἀγ-
γλίας, Λόρδος Ὁδεν, δὲν παρευρέθη εἰς τὴν δοξολο-
γίαν ἣτις ἐψάλη ἐκεῖσε διὰ τὴν γέννησιν τοῦ υἱοῦ τοῦ
Ἄυτοκράτορος τῶν Γάλλων, ἐνῶ οὐδεὶς τῶν πρέσβεων
τῶν ἄλλων ἐνῆλθεν εἰς αὐτήν. Αἱ ἰσπανικαὶ Ἐφημε-
ρίδες, ἀναφέρουσαι τὴν ἀπουσίαν του, παρατηροῦσιν
ὅτι ὁ Λόρδος Ὁδεν οὔτε ὅταν εἶχε φθάσει εἰς Μαδρί-
την ἢ ἀγγελία τοῦ τοκετοῦ τῆς αὐτοκρατορίας
τῶν Γάλλων ὑπῆκε, καθὼς οἱ ἄλλοι πρέσβεις
καὶ οἱ ἰσπανοὶ ἀποστολοὶ καὶ συγγενῆ προσώπων
τὸν γάλλον πρέσβυν διὰ τὸ αἰτεῖν συμβάν. Ἡ ἀπογῆ
αὕτη φαίνεται ὅτι παρετηρήθη καὶ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς
κυβερνήσεως, διότι ὁ γαλλικὸς Μηνύτωρ κατεχώ-
ρισεν εἰς τὰς στήλας του ἐπιστολὴν ἐκ Μαδρίτης, ἣ-
τις δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τινος ἐφημερίδος τῆς Βασιλί-
νης, ἀνέφερε τὴν ἀνεξήγητον ταύτην ἰδιοτροπίαν τοῦ
ἀγγλοῦ πρέσβεως.

ΡΩΣΙΑ.

Ἐξοστὸς, 18[6] Ἀπριλίου. Χθὲς ἐγένετο ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ μεγάλη τελετὴ, ὅποιαν οὐδέποτε ἴδεν ἡ ἡμε-
τέρα νεολαία, διότι ἀπὸ τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ ἐκστρατείας
Ναπολέοντος τοῦ Α' ἐν ἔτει 1812 δὲν ἐπροσφέρθη
τοιαύτη ἀφορμὴ. Κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Γάλλων ἄλωσιν
τοῦ Κιμβούρν ὁ σημαιοφόρος τοῦ συντάγματος Το-
βόλσκ ἐφορεύθη καὶ ἡ σημαία ἔπεσε κατὰ γῆν ἐν μέσῳ
τῶν ἐρειπίων. Οἱ Γάλλοι προέβαινον, ἡ σημαία ἐκιν-
δύνευεν ἀναποφεύκτως νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.
Τότε στρατιώτης τις ὀνόματι Ἐλαβεν αὐτήν, τὴν νάπέ-
σασεν ἐκ τοῦ σημαιοστάτου καὶ τὴν ἔθεσεν εἰς τὴν
πῆραν αὐτοῦ. Αἰχμαλωτισθεὶς ἀπήχθη εἰς τὴν
Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐκείθεν εἰς Λυόν. Αὐτὸς δὲ
εἰς οὐδένα ἀπεκάλυψε τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ εἰς τοὺς
ἐκεῖ ὑπὸ τῆς Ῥωσσιτικῆς κυβερνήσεως πεμφθέντας ἱε-
ρεῖς. Ὅτε πρὸ δλίγων ἡμερῶν ὁ ἀνδρεῖος στρατιώτης
ἀντηλλάχθη μετ' ἄλλων γάλλων καὶ ἀγγλων αἰχμα-
λώτων, εἶπε, μέλις ἐφθασε εἰς τὸν ὄρμον τῆς Ὀδησ-
σοῦ, πρὸς τὸν λιμενάρχην ὅτι εἶχε σώσει τὴν σημαίαν
τοῦ συντάγματος, ἀλλ' ὅτι δὲν θέλει νὰ τὴν παρα-
δωσῇ εἰμὴ εἰς χεῖρας τοῦ συνταγματάρχου Σουχοζανέτ.
Χθὲς λοιπὸν ἡ σημαία ἐφέρθη ἐκ τοῦ λοιμοκαθαρη-
ρίου εἰς τὴν πόλιν, προσηρτήθη πάλιν εἰς τὸν ση-
μαιοστάτην ἐνώπιον τοῦ φρουράρχου καὶ ἄλλων
στρατηγῶν. Ὁ στρατηγὸς Σουχοζανέτ ἐκτύπησε τὸν
πρῶτον ἦλον, καὶ ὁ δεύτερος Στρογανδφ τὸν δεύτερον.
Ὁ ἀνδρεῖος στρατιώτης συνωδύθη εἰς τὴν πόλιν
παιανίζουσης τῆς μουσικῆς καὶ εὐφημοῦντος τοῦ πλή-

θους. Κατὰ τὸν νόμον, λαμβάνει εἰς ἀμοιβὴν τὸ πα-
ράστημον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, γενναίαν σύνταξιν καὶ
βαθμὸν ἀξιωματικοῦ.

ΠΡΩΣΣΙΑ.

Βερολίνον, 23[4] Ἀπριλίου. Ἄρθρον τι τῆς *Με-
λισσης τῆς Ἀρκτου*, παραγγίλον τὴν ἀπὸ τὴν ξε-
νικῶν στοιχείων ἀπελλαγὴν τοῦ Ῥωσσοῦ πολιτι-
σμοῦ, καὶ προσβάλλαν πικρῶς τὴν Ἀγγλίαν ἐπρο-
ξένησε μεγίστην ἐντύπωσιν.

ΒΕΓΙΛΟΝ.

Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου ἐπέστρεψεν ἐκ Λονδίνου
τὸ ἐσπέρας τῆς 18[30] Μαρτίου.

ΕΛΛΑΣ.

Ἄναγινώσκομεν εἰς τὸν Πρωτόν Κή-
ρυκα.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (25 Μαρτίου) ἀνε-
γνώσθη ἡ ἐπὶ τοῦ ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ φι-
λογενοῦς κυρίου Ἀμβροσίου Βάλλη ἐκθεσίς ὑπὸ τοῦ
κυρίου Καστόρχη. Τὰ ὑπὸ τὴν ἐρευνᾶν τῶν κριτῶν
υποβληθέντα ποιήματα ἦσαν δέκα τέσσαρα, ἐκ
ἧσιν δύο γεγραμμένα εἰς δημοτικὴν γλῶσσαν ἐτέθησαν
ἐκτός τῆς υποψηφιότητος τοῦ βραβείου, ἂν καὶ τὸ
ἕτερον αὐτῶν ἦτον ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους πλήρες
καλλονῶν ἀμιμήτων καὶ συμπλοῶν μοναδικῆς χάρι-
τος. Δύο ἐκ τῶν ποιημάτων ἐκρίθησαν σχεδὸν ἀνά-
ξια μνείας, εἰς ἐλογίσθησαν μετρίως ποιητικῆς ἀξίας,
καὶ τρεῖς διεφιλονέκησαν τὸ ἄθλον. Τὰ ὄνόματα τού-
των, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, εἶναι τὰ ἐξῆς: Ὁ *Ἐ. Μ. Πη-
τῆς Ἰδης*, ὁ υἱὸς τοῦ δημοῦ, καὶ ἡ *Κασσία*, τοῦ
δὲ τελευταίου ἐνίκησαντος, ἀπισπραγίσθη δημο-
σίᾳ τὸ γραμματίον ἐν ᾧ ὑπάρχει κατὰ τὸ σύνθηες
γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ, καὶ τὸ ὄνομα
τοῦτο ἦτο *Δ. Τ. Βερραρδάκης*. Ἐκτός τῆς ἀπο-
φάσεως τῶν λογίων ἀνδρῶν τῶ ἐπικρινόντων τὰ
διαγωνιζόμενα ποιήματα, ἣτις ἐκ τούτου πρέπει
νὰ ἦναι σεβαστὴ, ὁ Κ. Δ. Βερνικιάκης εἶναι γνω-
στὸς καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα φιλολογικὰ ἔργα του. Τιμῶν
τὸ Πανεπιστήμιον, τιμῶν τὴν καλλιτεκνον
πατρίδα αὐτοῦ Λέσβον προσέτι ἤδη νέον εὐμορ-
φον ἄνθος εἰς τὸν στέφανον τὸν ὁποῖον περιεποίησαν
εἰς αὐτὸν αἱ καλοναὶ τοῦ *Πλάτωνος*, ποιήματος
τὸ ὁποῖον ἂν καὶ δὲν ἐσφρανόθῃ κατὰ τὸν περισυ-
νὸν ἀγῶνα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐστεφανώθη ὁμοῦς
ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης.

— Ὁ ἀξιότιμος ναύαρχος Κ. Βουὲ Βιλωμέζ ὀρ-
μώμενος ἀπὸ θερμῶν φιλελληνισμοῦ αἰσθημάτων,
ἀφοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου ἡ ναυαρχίς
ἦτο σημαιοστόλιστος, διέταξε καὶ τὴν ἐσπέραν λαμ-
προτάτην ἐπ' αὐτῆς φωτοχυσίαν. Τὴν δὲ προτεραίαν
ὀρμώμενος ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ἔδωκε τὸ
πλοῖον *Ναρβάλ* εἰς τὴν διάθεσιν τῶν προσκυνητῶν
τῆς Τήνου, οἵτινες πλέοντες ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου
ἐπανήλθον εἰς Πειραιᾶ τὴν ἐπομείην τοῦ Εὐαγγελισ-
μοῦ.

— Ὁ στρατηγὸς Καλλέργης λαβὼν ἐξάμηνον ἄ-
δειαν ἀπουσίας ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς εἰς Παρίσιους.

Εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκ τοῦ Τηλεγράφου τοῦ Βοσπόρου
λαμβάνομεν τὰς ἐπομένας εἰδήσεις.

Κατ' αὐτὰς τρεῖς δολοφόνοι προσέβαλλον δύο
Γάλλους ἐκ τῶν ὁποίων ἐπλήγωσαν βαρῶς τὸν ἕνα.
Οἱ δολοφόνοι, εἰς ἰσπανὸς καὶ δύο Ἴταλοι, συνελή-
φθησαν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς χωροφυλακῆς ἐρίσκον-
ται ἤδη εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Γαλλικοῦ προξενείου.

— Ἐμάθομεν ὅτι κατ' αὐτὰς ἐγεννήθη εἰς Κον-
τοσκάλι παιδίον τι ἄρρην ἔχον μικροὺς ὀδόντας εἰς
τὸ στόμα ἐν τούτοις εἶναι καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ τακτι-
κῆς κατασκευῆς καὶ καλῆς υγιείας ἐβαπτίσθη καὶ ὠ-
νομάσθη Παντελάκης.

— Ἄναγινώσκομεν εἰς τὸν *Τύπον τῆς Ἀνατο-
λῆς*: « Αἱ ἐν Νικομηδείᾳ (Ἰσμιδ) γενόμεναι ταραχαὶ
ἐπιβεβαιοῦνται. Κ' ἐκεῖ ἤρχισεν ἀνάκρισις ἣτις θέ-
λει μᾶς καταστήσει ἐντός ὀλίγου γνωστὴν ἄλλην τὴν
ἀλήθειαν ὡς πρὸς ἀξιοθρήνητόν τινα σύγκρουσιν δια-
φόρων παριστανιμένην. »

— Αἱ ὑποθέσεις τῶν παραδουναβίων ἡγεμονειῶν
θέλουσι κανονισθῆ, ὡς λέγεται, ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτρο-
πῆς ἣτις θέλει μεταβῆ ἐπιτοπίως. Ἐν τῇ ἐπιτροπῇ
ταύτῃ ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις θέλει ἀντιπροσωπευ-
θῆ ὑπὸ τοῦ Σαβφάτ ἐρένδρ. Εἰς δὲ τὴν ἄλλην ἐπι-
τροπὴν, ἣτις θέλει ἐπιπροσωπευθῆ τὴν Δουναβίαν, εἶ-
ναι κατὰ τὴν Βεσσαραβίαν ὀρθοτικῆς γραμμῆς ἡ
Τουρκία θέλει ἀντιπροσπεύεσθαι ὡς λέγουσιν, ὑπὸ
τοῦ Δερβίς-πασᾶ.

— Ὁ Σουχπί-βέης μέλος τοῦ ἀνωτέρου συμβου-
λίου τῆς δικαιοσύνης καὶ εἰς τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ
ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀνεχώρησαν κατ' αὐτὰς
διὰ Βάρναν διὰ νὰ κάμωσιν ἐρεύνας ὡς πρὸς τὸ ἐσχά-
τως πραχθὲν ἐκεῖ κακούργημα.

— Κωνσταντινούπολις 22[3] Ἀπριλίου. Ἐλήφθησαν
ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἐκ τῆς Κριμέας ἀ-
ναχώρησιν τῶν συμμάχικῶν στρατῶν. Ἐτι τὸ τουρ-
κικὸν στράτευμα θέλει ἀπέλθαι ἀπὸ τὴν Μιγγρελίαν.
Εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα φέροντα Ῥωσσοικὴν σημαίαν ἐδό-
θη ἡ ἀδεία νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῶν ἔως τώρα ἀποκλει-
σμένων Ῥωσσοικῶν λιμένων. Ὁ πρίγκιψ Καλλιμάχης
θέλει ὁσονούπω ἐπιστρέφει εἰς Βιέννην ἀναλαμβάνων
τὴν θέσιν του, πρέσβεως Ὁσμανοῦ.

— Ἐκ τῆς Κριμέας δὲν ἔχομεν τίποτε ἢ ἀναγγεῖλω-
μεν εἰμὴ ὅτι ὅλα τὰ στρατεύματα εἶναι πολὺ εὐχαρι-
σμένα διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ἐνοχλοῦνται μόνον ἀπὸ
τὸν κακὸν καιρὸν.

ΕΠΤΑΝΗΣΟΣ.

Δημοσιεύομεν τὴν ἐξῆς ἰδιαιτέραν ἀλληλο-
γραφίαν.

Ἐκ . . . τῆς Ἠπείρου τὴν 2 Ἀπριλίου 1856.
Χῦσον ἀδελφε, ἐν δάκρυ συμπαισίας καὶ ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν πασχόντων συναδέλφων σου, ἐν τούτῳ
τῷ ὀδυνηρῷ τόπῳ τῆς κολάσεως, χῦσον, ναί, λέγω,
τούλάχιστον σὺ ὅστις ζῆς πέραν τῶν βασιάνων αὐ-
τῆς τῆς πολυμόχλου γῆς, ἀλλὰ παρακάλει συγγρό-
νως τὸν Θεὸν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ταλάνων οἵτινες
δύσφορα κακὰ ὑποπέρομεν ἵνα μᾶς ἀπαλλάξῃ. Ἦλ-
πιζες καὶ πάλιν νὰ λάβῃς γράμμα μου! Τὸ κατ' ἐ-
μὲ δὲν ἐπίστευον νὰ ὑπάρξω εἰς ζωὴν μέχρι τῆς

στιγμής ταύτης, ἀλλ' ἐφανταζόμεν ὅτι ἡ κοινὴ συμφορὰ ἤθελε καταλάβει καὶ ἐμὲ, καὶ τίς οἶδε, ἔλεγον καθ' ἑμαυτὴν, τίς οἶδε εἰς ποίας πέτρας καὶ ἐρημίας, εἰς ποίους λάκκους καὶ δάση θέλει κυλισθῆναι τὸ σῶμά μου, ἀκλαυτον, ἀταφον, βορὰ τῶν ἀγρίων θηρίων καὶ τῶν σαρκοβόρων ὄρνέων. Δοξασμένος ὁμῶς ἐξωδ' Ἰψίτος ὅστις μὲ διετήρησε μέχρι τοῦδε ἀλλ' εἶσαι βέβαιος ὅτι θέλεις μὲ ἀκούσει ζῶντα κα. τοῦ λοιποῦ, τοῦτο ἔχετο πάντῃ ἀπίστευτον· διότι ὡς σοὶ ἐξισόρησα προηγουμένως ἡ κατάστασις τῆς χώρας ταύτης καὶ ἡ θέσις ἡμῶν εἶναι εἰς τοσοῦτον μέγαν κίνδυνον ὥστε μόνον ἡ χεὶρ τοῦ Δημιουργοῦ νὰ μᾶς βοηθήσῃ, ἄλλως ἀπεβόλομεν πᾶσαν ἐλπίδα. Φεῖ! φεῖ! τῆς δυστυχίας ἡμῶν! Κατέστημεν οὐκ ἄλλοι ἢ μὲν νὰ μὴ ἐξέλθωμεν εἰς τοὺς ἀγρούς, καὶ εἰς τὰς ἐργασίας, διότι ποῖος ἔχει τὸν νοῦν τοῦ ἀτάραχον, ἀλλὰ μῆτε τῶν οἰκιῶν ἡμῶν, διότι ἀπαντῶμεν ἐμπροσθεν τὸν θάνατον, καὶ δὲν ἐλπίζομεν νὰ ἐπιστρέψωμεν σῶοι. Ἀλλὰ μὴ νομίζεις ἐξ ἄλλου ὅτι μένοντες ἐντὸς τῶν οἰκιῶν εἴμεθα ἀσφαλισμένοι. Ὁ κακοῦργος εἰσέρχεται, καὶ πηδᾷ ἐντὸς αὐτῶν ἀφόβως, διὸ καὶ τρέμομεν καὶ διάγομεν ζῶν χειροτέραν τῶν λαγῶν, σκούομεν φωνάς, καὶ παγώνει τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας, ἀκούομεν τουφεκίαι καὶ κρυπτόμεθα εἰς τὰ ἐνδότεα. Ἡ καρδίᾳ ἡμῶν παλμοκτυπεῖ ὑπὸ τοῦ φόβου καὶ ἡ ζωὴ μας κατέστη καὶ αὐτὴ βάρος ὑπέρογκον. Τώρα μὲν ἀκούομεν ὅτι συνέλαβον ἀνδρας ἢ γυναῖκας, καὶ τοὺς κἀτέσφαξαν, τώρα δὲ ὅτι κατεπάτησαν οἰκίας καὶ ἐπορπόλησαν, ἄλλοτε ὅτι ἤρπασαν καὶ ἐλεηλάτησαν, καὶ ἄλλοτε ὅτι ἐτιμώρησαν καὶ ἐκασάνισαν. Ποῖος κλαίει τὸν ἀδελφόν του, ποῖος τὸν Πατέρα του, ἄλλος τὸν υἱόν του καὶ ἄλλος τὸν συγγενὴ του. Ἐνὶ λόγῳ θρήνος ἐξ ἐνός γοερούς ἀκούει τις, φωνάς δὲ θλιβεράς καὶ δάκρυα πικρὰ ἐξ ἄλλου κατασπαράττοντα αὐτῶν τῶν ἀγριωτέρων τῶν κροῦτων. Ἔως ποῦτε ἐλάττωσιν ὡς ὡμεν οὕτως, ἔως ποῦτε ἀράγῃ δὲν θὰ λάβωμεν ἀνεσιν τῶν πόνων μας; Δὲν εὐρίσκεται χεὶρ ἀντιλήπτωρ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν; Δὲν εὐρίσκεται τις ὅστις νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνήν; Δὲν εὐρίσκεται λέγομεν! Κεῖμενοι εἰς τὴν ἀθλίαν ταύτην κατάστασιν οἱ ἄθλιοι πρὸ χρόνων, εἰς ἐξὶ χειροτέραν καταντήμεν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, καὶ ἐνῶ ἠλπίζομεν ὅτι ἤθελέ τι προκύψει καλὸν ἐκ τοῦ πολέμου, ἢ ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπὲρ ἡμῶν, ἐχάσαμεν πᾶσαν ἐλπίδα θελητώσεως καὶ δὲν θαρροῦμεν εἰμὴ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ! Πῶς; τοσαῦται χιλιάδες ἀνδρῶν ἐθυσιάσθησαν πρὸς ὑποσήμερον τοῦ βαρβαρισμοῦ, τοσοῦτον αἷμα ἐχύθη ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀξιοπαθούντων δὲν εὐρέθη εἰς ἴνα μᾶ; εὐσπλαχνισθῇ; Πῶς; ἐπιθυμοῦσιν νὰ ἴδωσιν ἡμᾶς πάσχοντας, σφαζομένους, κατακερματιζομένους, ἐξολοθρευμένους καὶ νὰ μὴ συμμερισθῶσιν τὴν λύπην μας, τὰ βασανὰ μας, νὰ μὴ συμπονῶσιν μεθ' ἡμῶν ὡς ἄνθρωποι τῶν φώτων, ἀλλὰ ἀδιαφοροῦντες, νὰ μᾶς ἐγκαταλείπωσι εἰς τοὺς ὄνυχας τῶν λυσσάντων θηρίων! Ὁ Θεέ! εἰ ἐπέπρωτο οὕτω, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου! Ἄς μείνωσι λοιπὸν ἀπλοῖ θεαταὶ οἱ Εὐρωπαῖοι εἰς τὰ μαρτύριά μας, ἄς βλέπωσιν ἡμᾶς σπαρτατομένους ὑπὸ τῶν ἀγρίων λεόντων καὶ ἄς μὴ τείνωσι καὶ ὑπὲρ ἡμῶν χεῖρα ἀρωγόν! Ἄς θέλωσι νὰ μὴ προσβληθῇ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ Σουλτάνου, καὶ ἄς εὐχαριστῶνται

νὰ ἴδωσιν ἡμῶν τὰ σώματα κυλούμενα εἰς τὰς ἐρηκαμίας, θημαγμεία, κατατετημημένα ὑπὸ τοῦ φαρμακεροῦ γιάταγανου, ἐστερημένα καὶ αὐτοῦ τοῦ τάφου, καὶ αὐτῆς τῆς κηδείας! Εἰ οὕτω, λέγομεν ἐπέπρωτο, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου!

Ἀφοῦ σοὶ προσέσω ἀδελφεὸς ὅσα κατ' αὐτὰς ἐπραξαντο οἱ λησταὶ θέλω σοὶ ἐπισυνάψαι καὶ ἀντίγραφον τοῦ γράμματός των τὸ ὁποῖον ἐστεῖλαν εἰς τοὺς ἐπαρχιώτας καὶ εἰ τῶν γεγραμμένων πληροφορεῖσαι τὴν θέσιν μας. Τῆ 24 λήξαντος συμμορίας αὐτῶν ἐκ 50 τὸν ἀριθμὸν ἐπέπεσε κατὰ τῆς οἰκίας ἐνὸς Ὀθωμανοῦ εἰς βοσσίην, Τζελλίη ὀνομαζομένου, ἀφοῦ δὲ τοῦ ἀφήρισαν ὑπὲρ τὰς 30 χιλιάδας γρόσια καὶ ἀφοῦ ἐπορπόλησαν τὴν οἰκίαν του ἐπέπεσον κατὰ τοῦ Χριστιανοῦ ἐμπόρου ἀφαιρέσαντες δὲ καὶ ἐκεῖνον πᾶν ὅ,τι εἶχε μετέδωκεν εἰς Ποντικατάς, ὅπου σφάζαντες καὶ ἐκεῖ καὶ πολλὰ πρᾶξαντες ἀνεχώρησαν, ἀπαντήσαντες δὲ καθ' ὁδὸν ἀπόσπασμα στρατιωτῶν τοῦ Μαχμουτ βέη συνεπλάκησαν καὶ φονεύσαντες τέσσαρας ἐξ αὐτῶν, διασκορπίσαντες δὲ τοὺς ἄλλους ἐπίστρεψαν εἰς Ζαγοράν, καὶ ἐκεῖθεν κατέβησαν εἰς Λιουντζιριάν εἰς τῆς ὁποίας τὸ Μοναστήριον τοῦ Σηλαίου κατέλυσαν. Ἐκεῖθεν δὲ ἐπιστέλλουσι τὰ ἑξῆς.

Πρὸς ἐσᾶς προεστῶτες τοῦ καζᾶ (ἐπαρχίας) Ἀργυροκάστρου καὶ Δελβίνου.

Ἐμεῖς οἱ οπιτοκαμένοι κατὰ τὴν ἐκείνην (λησταὶ) καὶ αὐτὴν τὴν ὑστερὴν βολὰ σᾶς γράφομεν, διότι πολλὰ γράμματα σᾶς ἔγραψαμεν, καὶ χαρὰ μὴ ἀρί (ἀκροασί) δὲν μᾶς ἐβάλατε. Λοιπὸν γνωρίζετε ὅτι ὁ Μαχμουτ-μπαπέρο ἄδελφός τῆς (ἔξ Ἀδελφῶν) ἐσπικῶσι ταῖς φημιλίαις μας καὶ τὰς ἐσπικῶσιν. Πρέβειζαν δὲ νὰ μᾶς χαλάσῃ. Ἐμεῖς ἔως τὴν τῶρα ἐκείνομεν καὶ δὲν ἐπαρκαμάμεν πολλὰ κακά, ἀλλὰ ἐὰν δὲν σπικώσῃτε ἡμᾶς νὰ πάτε στὰ Γιάννενα στὸν Πάσα, καὶ εἰ τὰ κλοῦσάτε δὲ νὰ μᾶς φθῆναι ἢ φημιλίαις μας ἐπίσω ἴδω, καὶ νὰ μᾶς ἀβῆναι πάλιν τὰ 80 χάρτζια (μισοὶ) ὑποὶ ἐπιτάγῃ, καὶ νὰ μᾶς προσηκῶσιν, καὶ νὰ μᾶς φάσῃ καὶ φάλαξια (ἀγγύλια) ὅσα καὶ μετὰ μᾶς πᾶρζην, καὶ καὶ φάλαξια ἑκατόμβη (ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν) νὰ ἔξερετε ὅτι θὰ κάμωμεν τὰ χειρότερα, ὅσα σᾶς παροικώομεν ζωντανούς ἢ πικῶσιν καὶ νὰ μᾶς φάσῃ σὶ σὶ σὶ καὶ εἰς ὅπου γράσῃ πῶσιν καὶ νὰ ἀποκρίσῃ μῆτε κατὰ μῆτε γὰρ, καὶ ἀποκρίσῃ ὅτι δὲν εἶναι ἡμῶν ἡ ἐπιτάγη, ἀλλὰ ἡ ἐπιτάγη τοῦ Πάσα, καὶ νὰ μᾶς φάσῃ καὶ φάλαξια (ἀρχιλησταὶ) εἴμεστε, ἀλλὰ γινώσκασιν τὰ μὲρμῆρα καὶ ποιοί.

Ἐμεῖς οἱ οπιτοκαμένοι κατὰ τὴν ἐκείνην (λησταὶ) γράφομεν. Ρεσούλη, Ἀβουλίη, Περμυλίη, Ζενέλη, Νουρεντινίη καὶ λοιποὶ, μᾶς ἔγραψαν ὅτι δὲν εἶναι ἡμῶν ἡ ἐπιτάγη (ἀρχιλησταὶ) εἴμεστε, ἀλλὰ γινώσκασιν τὰ μὲρμῆρα καὶ ποιοί.

Ἀπελπισθέντες λοιπὸν οἱ ἐπαρχιώται, καὶ ἐντρομοὶ γενόμενοι μετέβησαν εἰς Ἰωάννινα, οἱ δὲ λησταὶ προαπαντήσαντες αὐτοὺς καθ' ὁδὸν, συνωμύλησαν μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως, εἰπόντες ὅτι ἂν ἔλθωσιν ἀπρακτοὶ θέλουσι τοὺς κατακομματίσει, καὶ κἀνεὶς δὲν ἐπιστρέφει σῶος εἰς τὴν οἰκίαν του.

Ταῦτα ἐν συντόμῳ καὶ ὑγιαίνει ***

— Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 234 τῆς ἐπισήμου Ἐφημερίδος ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα

Διαταγὴ τῆς Ἀνωτέρας Ἀρχῆς, ἡ ἐπομένη ἐπισηλὴ ἀπευθύνθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ τῆς Ἀστυνομίας Διευθυντοῦ πρὸς τὸν Τοπικὸν Διευθυντὴν Κυθήρων, ἀφορῶσα τὸν κύριον Ζερβόν. Παρομοίαι διακοινώσεις ἀπευθύνθη ἐπίσης καὶ εἰς τὸν ἐν Μερλέραις Ἀνθυγειονόμον, ἀφορῶσα τὸν κύριον Μομφερράτον.

Γενικὴ Διεύθυνσις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας. Κερκύρα, 22 Φεβρουαρίου 1856.

Κύριε.

Διὰ προηγουμένης διακοινώσεως ἀνηγγέθη ὑμῖν, ὅτι ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχότης ὁ Ἀρσὲ Μέγας Ἀρμιστῆς εἶχεν ἐλευθερώσει τὸν κύριον Ζερβὸν ἀπὸ τῆς ἐπιτήρησιν τῆς Ἀστυνομίας, καὶ ὅτι ἦτο ἐλεύθερος νὰ ὑπάγῃ ὅπου μᾶλλον τῷ ἤρεσκεν, ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅτι, ἂν ἐπέστρεφεν εἰς Κεφαλληνίαν, ὄφειλε νὰ δώσῃ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν, ὅτι δὲν ἤθελεν ἐπιφέρει οὐδεμίαν

περαιτέρω ταραχὴν εἰς τὴν καθεστῶσαν κυβέρνησιν. Ὁ ὄρος οὗτος δὲν ἐγένετο δεκτός. Ἀλλ' ὁμῶς ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχότης δὲν ἐννοεῖ νὰ κρατήσῃ τὸν κύριον Ζερβὸν ὑπὸ ἐπιτήρησιν. Θέλετε δὲ τὸν μεταχειρισθῆναι ὡς πάντα ἄλλον Ἰόνιον, ἐπιτρέποντες αὐτῷ νὰ ἀναχωρήσῃ ἢ νὰ μείνῃ κατ' ἀρέσκειάν του· ἀλλὰ θέλετε τὸν εἰδοποιῆσαι νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς Κεφαλληνίαν ἐὰν πρότερον δὲν δώσῃ τὴν πρὸ αὐτοῦ ἀπαιτούμενην ἔγγραφον ὑπόσχεσιν.

Ἐχω τὴν τιμὴν κτλ. (Ἰ. Που.) Γ. Ε. Λῶρενς Γενικὸς Διευθυντῆς.

Πρὸς τὸν Τοπικὸν Διευθυντὴν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας Κυθήρων.

Περὶ τὸν εἶναι νὰ σχολιάσωμεν τὴν ἀνωτέρω διαγωγὴν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἀστυνομίας. Καὶ βέβαια ὀρθῶς ἐπραξε μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης μὴ δημοσιεύουσα τὴν εἰρημένην ἐπιστολήν ἧτις οὐδὲ ἄλλο εἶναι εἰμὴ νέα ἀπόδειξις ὅτι τὸ αὐθαίρετον παρ' ἡμῶν δὲν ἐβέβαιον οὔτε τοὺς νόμους οὔτε αὐτὴν τὴν κοινὴν γνώμην. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ὁ κύριος Ζερβὸς ἀπήντησεν μὲ τὸν αὐτὸν γενναῖον τρόπον καθ' ὃν καὶ ὁ ἄλλος ἐξωρίστος κύριος Μομφερράτος ἀπήντησεν εἰς παρομοίαν πρότασιν ὡς εἰ ἀναγνώσται ἡμῶν ἐπληροφορήθησαν ἄλλοτε διὰ τοῦ ἀριθ. 55 τῆς Ἐφημερίδος τῶν Εἰδήσεων.

Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Λοιδίνον, 2[14 Ἀπριλίου. Ὁ Χρόνος ἀναγγέλλει ὡς θετικώτατον, ὅτι ἡ Αὐστρία θέλει νὰ καθέξῃ στρατιωτικῶς, ἀνευ ἀναβολῆς, τὰ πρὸς τὸ Πεδεμόντιον σύνορα τοῦ δουκάτου τῆς Πάρμας.

— Ἐπιστολὴ ἐκ Τεχεράνης ὑπὸ 18[1 Μαρτίου ἀναγγέλλει, ὅτι αἱ μεταξὺ Περσίας καὶ Ἀγγλίας ἀναφύεσαι διχόνοιαὶ πόρρω ἔτι ἀπέχουσι τῆς εἰρηνικῆς αὐτῶν λύσεως. Τὰ πράγματα εὐρίσκονται εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν.

Παρίσιον, 5[17 Ἀπριλίου. Ὁ Μηδὲν ἀναγγέλλει ὅτι τῆ προπερὶ αὐτῆς Συνόδου ἐδῶκε πᾶρας εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς. Ὅτι μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης ἐνεσχολήθη εἰς διάφορα ζητήματα πρὸς παγίωσιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς εἰρήνης. Ὅτι αἱ ἐπικυρώσεις περιμένονται κατὰ τὰ τέλη Ἀπριλίου (ν. ἔ.), καὶ ὅτι τέλος ἐκ τῶν δημοσιευθεσομένων πρωτοκόλλων θέλουσι γνωστῆ τὰ καθέκαστα.

— Ὁ κόμης Βουὺλ καὶ ὁ βαρὸν Μαντέυρελ ἐσκόπων ν' ἀναχωρήσωσιν ἐκ Παρισίων τὴν ἐπιούσαν τῆς διαλύσεως τῆς Συνόδου. Ὁ κόμης Ὀρλόφ ἐμελλε νὰ μεταβῇ προσωρινῶς εἰς Νεάπολιν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ υἱοῦ του, εὐρισκομένου ἐκεῖσε χάριν ἀναρρώσεως ἐκ τῶν τραυμάτων ἅτινα ἔλαβε κατὰ τὸν πόλεμον.

— Γράφουσιν ἐκ Μολδαβίας πρὸς τὸν Τεργεσταῖον Παρατηρητὴν ὅτι ὁ ἡγεμὸν αὐτῆς Γκίκας ἐπεμψεν εἰς τὴν Πύλην τὴν παραιτήσιν του, κηρύττων ὅτι δὲν δέχεται παρτάσιν τοῦ ἡγεμονεύματος του, λήγοντος τῆ 16[28 τοῦ προσηχοῦς Ἰουνίου. τοῦτο δὲ ἐπὶ λόγῳ ὅτι πάσχει ἡ υγεία του. Ἰποτίθεται ὅτι διάδοχος του θέλει κληθῆ ὁ πρῶτος ἡγεμὸν Στούρζας, ὦν εἰς Παρισίους, καὶ μέγας τὴν σήμερον ζῆλωτῆς τοῦ Ναπολέοντος Γ'.

— Κωνσταντινούπολις, 29[10 Ἀπριλίου. Τὸ Πατριαρχεῖον ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Πύλην ὑπόμνημα περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐκανονίσθη ὑπὸ τοῦ Χαττίου Χουμαγιούδ τὸ περὶ τοῦ κλήρου ζήτημα.

Ὁ Υπεύθυνος Συντάκτης Ἀραστ. Πολίτης Τυπογραφεῖον ΕΡΜΗΣ.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Εἰδήσεων ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον, μετὰ Παρκαρτίματος δημοσιευομένου τὴν Δευτέραν, μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ἐξ Ἀνατολῆς καὶ ἐξ Εὐρώπης νεωτάτων εἰδήσεων. Ἡ καθ' ἑξάμηνον συνδρομὴ τιμᾶται, διὰ μὲν πῶς ἐν τῇ ἑπταήμερῳ, ἐν καὶ ἡμισυ δίστηλον, διὰ δὲ τοὺς ἐκτὸς δύο δίστηλα, ἤτοι δώδεκα δραχμάς. Αἱ συνδρομαὶ προπληροῦνται. Γίνονται δὲ ἐν Κερκύρᾳ παρὰ τῷ τυπογραφεῖῳ τοῦ Ἐρμού. — Ἐν Παρίσι, παρὰ τῷ Κυρίῳ Γεωργίῳ Βαλοάμῳ. — Ἐν Ζακύνθῳ παρὰ τῷ Κ. Σεργίῳ Χ. Ραφτάρη. — Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ (ἐν τῷ Ταχυδρομείῳ) Κ. Σπυρίδ. Α. Κουτσούρη. — Ἐν Ναυπλίῳ παρὰ τῷ Καθηγητῇ Κ. Γ. Κόρδῳ. — Ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ Κ. Π. Γ. Μέμῳ. — Ἐν Σμύρῳ, παρὰ τῷ Κ. Α. Πατρικίῳ. — Ἐν Ἰωαννίνοις, παρὰ τῷ Κυρίῳ Βασιλείῳ Μακαριάδῳ.